

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 132.

Solgte Sessjon.

53de Møde.

Torsdagen den 20de December Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aften.

(Fortsat.)

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Nei, det kan ikke være min Hensigt, thi der er en særlig Kirkeformue. Den ærede Landstingsmand behøver jo blot at see hen til, hvorledes Præsterne lønnes, og han vil da see, at der er særskilte kirkelige Indtægter, der ere henlagte til særlige kirkelige Diemed. At det hedder Kirkefond, skal han ikke bryde sig om. Vi skulle nok paasee, at der Intet bliver tilbage i denne Fond; det er blot et Navn. Der er saa rigelig Brug for disse Indtægter, at der ikke vil kunne opsamles nogen Formue. Hvis man skulde være ængstelig i saa Henseende, skal jeg gjerne paa tage mig at bruge disse Indtægter flere Aar iforveien, saa at man kan være sikker paa, at den Kasse vil altid blive holdt tom. Det er, som sagt, kun et Navn, det vil sige, det er en Afgift, hvis Udbytte skal anvendes til visse Udgifter, men jeg har aldrig tænkt paa at opsamle nogen Formue. Jeg maa tilstaae, at det at ligge og samle Penge op stemmer slet ikke med min Natur. Jeg vil hellere gjøre dem frugtbringende end saaledes samle paa dem, altsaa i den Henseende kan den ærede Landstingsmand være aldeles rolig. Jeg skal ikke indlade mig paa den øvrige Discussion. Jeg vil kun sige: Husk Bogstør, husk Gudenaan! Det er mit Argument. Husk de utallige Bestemmelser, hvorved der er paalagt Kirkerne særlige

Afgifter, og som jeg under 1ste Behandling nævnedes. Da anførte jeg en heel Række af Bestemmelser, og med Hensyn til den senere Lovgivning gjentager jeg blot: Husk den Bøgstørste Canal, husk Gudenaan!

Ordføreren: Den høitærede Minister er i dette Forslag imødekømt Udvalget. Den Indvending, som jeg i Særdeleshed fremhævede mod det forrige Forslag, at Beregningen var skeet af Bruttoindtægten og ikke af Nettoindtægten, har han benvædet, men desuagtet har hele Udvalget formeenit, at man ikke kunde gaae ind paa denne Paragraph, men maatte fraraade den. Den særlige Beskatning af det Særlige til det Særlige, af Skatteobjectet til beslagtede Gjenstande, hørte mere til den forrige patriarchalske Tid. Man fandt, at det kunde være passende, at den Institution hjalp den Institution, og saaledes hjalp man sig da igjennem paa en patriarchalsk Maade. Nu derimod, da man søger at opnaae Gensartethed i Beskatningen, finder jeg, at der er Meget, som fraraader at paalægge desforuden særlige Skatter. Kirkeierernes Indtægter af Kirkerne bør besattes som al anden Formue i Landet, men ikke særlig. Den høitærede Minister anbefalede Sagen med, at dette Endringsforslag blev en Mægling, som ledede til at undgaae Processer. Det maatte nu for det Første forundre mig, da han nylig havde været saa overordentlig tørstig efter en Proces. Den høitærede Minister havde længtes saa overordentlig efter en Proces, men et Dieblis efter anbefaler han det af ham foreslaede med, at det vil være en Mægling, som kunde lede til at undgaae alle